

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN
EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid inzake internationale milieuverdragen en -protocollen

VOORZITTER : de heer S. De Clerck

— *De interpellatie wordt gehouden om 10.15 uur.*

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid inzake internationale milieuverdragen en -protocollen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Barbé tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid inzake internationale milieuverdragen en -protocollen.

De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, allereerst wil ik nogmaals mijn spijt uitdrukken over het feit dat een interpellatie, waarvan het verzoek toch dateert van eind december 1994, pas nu kan worden ontwikkeld. De voorzitter heeft de reden hiervan toegelicht, maar ik wil toch nogmaals expliciet hierop de aandacht vestigen.

Ons land kent een permanente achterstand in het ratificeren van internationale overeenkomsten. Sedert 18 mei 1993, datum van inwerkingtre-

ding van het nieuwe artikel 68 van de Grondwet en van de bijzondere wet van 5 mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en gewesten, moeten de internationale overeenkomsten inzake materies die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap behoren door de Vlaamse Raad worden goedgekeurd. Het lijkt mij dan ook belangrijk dat het Vlaamse Gewest deze nieuwe bevoegdheid degelijk uitvoert.

Terwijl het ontwerp van decreet ter goedkeuring van de GATT-akkoorden in spoedtempo door de Vlaamse Raad werd gejaagd, heeft de Vlaamse regering - na anderhalf jaar - nog geen enkel ontwerp van decreet inzake de goedkeuring van een leefmilieuverdrag of -protocol bij de Vlaamse Raad ingediend. Ik heb het dan niet over een aantal internationale overeenkomsten, zoals die vandaag aan de agenda staan en waarin ook een paar leefmilieuproblemen zijn opgenomen ; ik heb het fundamenteel over belangrijke leefmilieuverdragen of -protocollen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb aan de minister-president een lijst bezorgd van mijns inziens tien belangrijke internationale verdragen en protocollen. Ik zal nu deze lijst bondig overlopen en aangeven hoever het hiermee staat.

Ten eerste, de Conventie van de Verenigde Naties over de Rechten

van de Zee, bekend als UNCLOS, van 1982.

Ten tweede, het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband, gesloten te Espoo, van 1991.

Ten derde, het Protocol bij het Verdrag inzake Antarctica, van 1991. Dit protocol werd reeds door Kamer en Senaat goedgekeurd.

Ten vierde, het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen of hun grensoverschrijdende stromen, gesloten te Genève op 18 november 1991.

Ten vijfde, het Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, gesloten te Helsinki op 17 maart 1992. Inzake dit verdrag heeft de Vlaamse regering op 9 juni 1993 de minister van Leefmilieu gelast een voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag voor te bereiden. Anderhalf jaar later is er nog steeds geen resultaat. Hoever staat de Vlaamse regering hiermee ?

Ten zesde, het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gesloten te Helsinki op 17 maart 1992. Ter zake is het wel interessant de link te leggen met het federale niveau. Op een vorige vraag hebt u mij geantwoord

Barbé

de Nederlandstalige tekst van dit verdrag nog niet te hebben ontvangen. Op 3 november 1994 heb ik hieromtrent een vraag gesteld aan de federale minister van Buitenlandse Zaken, de heer Vandenbroucke. Hij antwoordde dat hij had moeten wachten op de tekst verschenen in het Nederlandse Tractatenblad, tekst die inmiddels werd overgezonden. Blijkbaar is de Vlaamse regering voor de vertaling van internationale verdragen dus afhankelijk van het Nederlandse Tractatenblad, tekst die uiteindelijk via de federale minister bij de Vlaamse regering terechtkomt. Dit lijkt mij toch een bijzonder weinig efficiënte manier van werken.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Barbé, u hebt volkomen gelijk, maar de bestaande procedure moet nu eenmaal worden gevolgd. Dit is trouwens een van de zaken die in de toekomst praktisch moeten worden bijgestuurd.

De heer L. Barbé : Een informele oplossing zou kunnen zijn dat uzelf een vertaling laat maken waarmee de diensten voorlopig kunnen werken en het voorbereidend werk kunnen verrichten.

Minister-president L. Van den Brande : Wanneer de Vlaamse Gemeenschap autonoom zou kunnen optreden, zou ik uw redenering kunnen volgen. Ik meen echter te weten dat u een dergelijk standpunt niet geneemt!

De heer L. Barbé : Het is alvast een punt om bij uw collega's aan te kaarten.

Ten zevende, het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering. Dit is een van de Rio-verdragen, goedgekeurd in Kamer en Senaat. Pas onlangs werd ook op het niveau van de Vlaamse regering het decreet goedgekeurd.

Van 28 april tot 7 maart 1995 wordt te Berlijn de eerste conferentie van

de verdragssluitende partijen gehouden. België zal daaraan kunnen deelnemen als waarnemer en niet als effectief lid, gewoon omdat ons land - dus ook het Vlaamse niveau - dit verdrag niet tijdig heeft goedgekeurd.

Ten achtste, het Verdrag inzake biodiversiteit. Ter zake rijst hetzelfde probleem. Dit is het tweede Rio-verdrag. Het werd intussen in Kamer en Senaat goedgekeurd. Pas onlangs werd een voorontwerp van decreet door de Vlaamse regering goedgekeurd. In november 1993 was er een belangrijke conferentie van de verdragssluitende partijen. Ook hier was België enkel als waarnemer aanwezig.

Ten negende, het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan. Dit is een bijzonder belangrijk milieuverdrag inzake de bescherming van de Noordzee. Het werd in Kamer en Senaat goedgekeurd. In december 1994 heeft de Vlaamse regering een ontwerp van decreet goedgekeurd.

Ten tiende, de Amendementen bij het Protocol van Montreal betreffende de stoffen die de ozonlaag afbreken, Kopenhagen 1992.

Van voornoemde tien verdragen en protocols zijn er dus vier door Kamer en Senaat goedgekeurd en geen enkel in de Vlaamse Raad. Daaruit moet ik concluderen dat deze materie door de Vlaamse regering wordt verwaarloosd. Toch gaat het om belangrijke verdragen inzake het milieu, materie waarvoor wij bevoegd zijn. De federale regering, die niet direct uitblinkt door veel belangstelling voor internationale milieuverdragen, staat een stuk verder dan de Vlaamse regering, wat mijns inziens niet kan.

Een onderwerp dat ik ook nog bondig wil behandelen, is de problematiek van het klimaatverdrag en het biodiversiteitsverdrag. In het kader van die twee verdragen bestaat het

Global Environment Facility, het GEF. Naargelang het aantal inwoners, het bruto nationaal produkt, enzovoort, moet elk land een bepaalde bijdrage betalen. België is het enige OESO-land dat zijn bijdrage nog niet heeft betaald. De federale minister van Buitenlandse Zaken argumenteert dat dit ook afhangt van de gewesten en de gemeenschappen die eveneens bevoegd zijn inzake internationale milieuverdragen. Hij zegt dat er eerst een akkoord moet zijn tussen de federale overheid en gewesten en gemeenschappen vooraleer wij onze bijdrage aan het GEF kunnen overmaken. Specialisten ter zake zeggen dat dit een onheuse koppeling is en dat het GEF niet mag worden gekoppeld aan de ratificatie van voornoemde verdragen. De federale regering zou eigenlijk een truc aanwenden om haar verplichtingen niet te moeten nakomen, zaak waarbij zij ook de Vlaamse regering betreft. Ik kan mij best indenken dat voor een aantal internationale gemengde milieuverdragen met financieringsverplichtingen, zoals verdragen rond CFK's, wel degelijk een akkoord moet worden bereikt inzake financiering. Het lijkt mij inderdaad logisch dat wanneer een verdrag gemengde bevoegdheden betreft, de financiën ook via een akkoord tussen de verschillende overheden moet worden geregeld, maar dit is wel iets anders. Ik heb de indruk dat de heer Vandenbroucke twee zaken aan elkaar koppelt die niets met elkaar te maken hebben.

Mijnheer de minister, ik kom nu tot mijn vragen.

Ten eerste, hoe verklaart u de achterstand inzake het goedkeuren van internationale leefmilieuverdragen en -protocollen ?

Ten tweede, wat is de stand van zaken betreffende de goedkeuring van die belangrijkste verdragen ?

Ten derde, werd reeds een akkoord met de federale overheid gesloten inzake de financieringsverplichtingen van die gemengde verdragen ?

Barbé

Hoe staat u ten opzichte van die koppeling met het Global Environment Facility ?

Tot slot heb ik nog een vraag in verband met informatie die ik pas in januari heb gekregen. Op 30 juni 1994 werd een kaderakkoord gesloten inzake de samenwerking tussen de federale staat en de gemeenschappen en gewesten betreffende de vertegenwoordiging van België bij een aantal internationale organisaties die gemengde aangelegenheden behandelen. Het lijkt mij inderdaad vrij logisch dat, wanneer op het niveau van de Benelux, de Raad van Europa, OESO, UNEP en ECE aangelegenheden worden behandeld die ook het Vlaamse Gewest aangaan, wij daar een vertegenwoordiger hebben. Sinds dat kaderakkoord kunnen wij in de permanente vertegenwoordiging van België bij die internationale organisaties een vertegenwoordiger doen opnemen die van de gewest- of gemeenschapsoverheden instructies ontvangt. Het is toch evident dat we daarvan gebruik zouden maken, zeker op die belangrijke internationale niveaus die ik kom te vernemen. Daar worden vaak belangrijke milieuakkoorden voorbereid en besproken en het is dan ook logisch dat wij daarvoor een vertegenwoordiger aanduiden.

Mijn vraag is of daarvan werk wordt gemaakt en in welke mate.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat de heer Barbé mij een aantal vragen heeft gesteld. Ik meen dat zijn uitgangspunten en zijn conclusies nogal ongenueanceerd zijn. Ik zal dan ook met overtuiging bijkomende toelichtingen geven over de juiste draagwijdte van de zaak.

Een eerste punt betreft de achterstand. Ik antwoord hier als minister bevoegd voor externe betrekkingen weliswaar in een domein dat speci-

fiek tot de bevoegdheid van de minister van milieu behoort.

Met uitzondering van de waterkwaliteitsverdragen inzake Maas en Schelde, zijn de nog goed te keuren verdragen van gemengde aard. Het is niet onbelangrijk dit aan te geven omdat ze aangelegenheden betreffen waarvoor Vlaanderen niet uitsluitend bevoegd is.

De coördinatie voor het sluiten van deze gemengde verdragen berust bij de federale regering. Aldus kan de Vlaamse regering de goedkeuringsprocedure slechts starten nadat het federale ministerie van Buitenlandse Zaken de nodige stukken, onder meer een eensluitend afschrift van de originele verdragstekst in de Nederlandse taal - u hebt ernaar verwezen - de toelichting en andere, heeft doorgezonden. Ik deel uw mening dat daarvoor een praktische oplossing moet worden gevonden, maar dit is duidelijk het werk en de taak van de federale overheid.

Daarbij komt ook nog dat de verdraging opgelopen op het federale niveau voor de verdragen of protocols, ondertekend vooraleer de jongste grondwetsherziening in werking trad, geërfd wordt door de Vlaamse regering.

Nauwelijks een jaar na het tot stand komen van de nieuwe bevoegdheidsverdeling, met de gevolgen op dit punt voor de hele verdragsregeling, meen ik dat er grote inspanningen werden gedaan om de achterstand weg te werken. Ik herhaal echter dat het gaat over gemengde verdragen.

Een tweede verklaring bestaat erin dat de toekenning van de bevoegdheid inzake externe betrekkingen, en de hiermee gepaard gaande organisatorische acties, van recente datum zijn. U weet dat onze administratie Externe Betrekkingen voordien geënt was op de bevoegdheden die we hadden, maar nu een van de zware administraties wordt. Met het vorige personeelsbestand werd daar aan heel hard aan gewerkt. Ik wil

mijn waardering uitdrukken voor het feit dat, met de beperkte mankracht waarover men beschikte, toch een aantal dingen in goede banen werden geleid. Het was echter absoluut noodzakelijk versterking te hebben. U hoeft slechts te denken aan het Europees en het verdragrechtelijk gegeven en alles wat samenhangt met de externe relaties die gekoppeld zijn aan de bevoegdheden die we ter zake hebben. Het is dus een hele krachttoer om op enkele maanden tijd de zaken organisatorisch in orde te brengen.

De achterstand, die niet alleen bestaat voor de milieuverdragen, wordt verholpen door structurele maatregelen, waarvoor de nodige kredieten dienden te worden vastgelegd en de vereiste reglementaire basis moest worden opgesteld om tot de uitbouw te kunnen komen.

Ik geef nu een punctuele stand van zaken over een aantal milieuverdragen die ter goedkeuring aan de Vlaamse Raad kunnen en/of worden voorgelegd.

Ten eerste, het aanvullend Protocol bij het Verdrag van Antarctica, ondertekend te Madrid op 4 oktober 1991. Het voorontwerp van decreet en bijhorende memorie van toelichting is opgemaakt en zal weldra door de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu, aan de Vlaamse regering ter goedkeuring worden voorgelegd.

Ten tweede, het Verdrag inzake biodiversiteit, ondertekend te Rio op 5 juni 1992. Het voorontwerp van decreet en bijhorende memorie van toelichting is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 februari 1995. De Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu, heeft voormeld voorontwerp van decreet voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

Ten derde, het Verdrag inzake milieu-effect-rapportage, ondertekend te Espoo op 25 februari 1991. Het voorontwerp van decreet en bijhorende memorie van toelichting is opgemaakt en zal weldra door de

Van den Brande

Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu, aan de Vlaamse regering ter goedkeuring worden voorgelegd.

Ten vierde, het Protocol inzake luchtverontreiniging over lange afstand, ondertekend te Brussel op 19 november 1991. Het voorontwerp van decreet en bijhorende memorie van toelichting is opgemaakt en zal binnenkort door de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu, voor goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Ten vijfde, Verdragen inzake de waterkwaliteit van Maas en Schelde, ondertekend te Antwerpen op 17 januari 1995. Tijdens deze zittingsperiode zal de Vlaamse regering het voorontwerp van instemmingsdecreet voorleggen aan de Raad van State.

Ten zesde, Protocol inzake verlaging van zwavelemissies, ondertekend te Oslo op 13 juni 1994. Het Protocol werd ondertekend door de Belgische ambassadeur mede in naam van het Vlaamse Gewest. Het federale ministerie van Buitenlandse Zaken dient de Nederlandse tekst van vermeld protocol nog door te zenden aan het Vlaamse Gewest.

Ten zevende, Overeenkomst ter bescherming van vleermuizen in Europa, ondertekend te Londen op 4 december 1991. U ziet dus dat ik absoluut volledig wil zijn. De administratie, bevoegd voor natuurbehoud, maakt de memorie van toelichting op.

De heer L. Barbé : Deze overeenkomst werd reeds door het Waalse Gewest goedgekeurd. Zij denken meer aan de vleermuizen dan wij.

De voorzitter : Er zijn daar meer vleermuizen.

Minister-president L. Van den Brande : Ik deel de mening van de voorzitter. U kent Wallonië goed. Ik zeg niet dat er in Wallonië sprake kan zijn van een vleermuizenplaag, maar de aanwezigheid van vleermuizen

ligt in elk geval veel hoger dan bij ons. Dat hangt samen met de geografische omstandigheden. Bovendien is er daar ook een hogere vochtigheidsgraad. Bij bepaalde uitwasemingen, vooral bij "nacht en nevel" is de biotoop veel geschikter voor vleermuizen dan in het lage vlakke Vlaanderen.

Ten achtste, het Verdrag inzake klimaatverandering, ondertekend te New-York op 9 mei 1992. Rekening houdend met het recent ontvangen advies van de Raad van State - 2 februari 1995 - heeft de Vlaamse regering vanmorgen haar goedkeuring aan dit Verdrag gehecht. Ik waagde het niet deze ochtend naar de commissievergadering te komen zonder die goedkeuring. Wij hebben uitdrukkelijk gevraagd om het tijdens deze zittingsperiode in de Raad te laten goedkeuren.

Ten negende, Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake watergebieden als verblijfplaats voor watervogels, ondertekend te Parijs op 3 december 1992. De administratie, bevoegd voor natuurbehoud, maakt de memorie van toelichting op.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik meen dat ik gepoogd heb zo punctueel als mogelijk de stand van zaken voor de verschillende verdragen aan te geven.

Een volgend punt betreft de financieringsverplichting van bepaalde verdragen. Er is op dit moment discussie tussen de federale overheid en de gewesten omtrent de betaling van de Belgische bijdrage aan de Global Environment Facility, een multilateraal fonds, bestemd voor de financiering van milieuprojecten.

De betaling van vermelde bijdrage is noodzakelijk voor deelname aan het klimaatverdrag en het verdrag met betrekking tot de biodiversiteit. Zoals u weet zijn beide een uitvloeisel van de VN-milieufinanciering van Rio.

De Belgische bijdrage was in een eerste vrijwillige fase, tussen 1991 en

1994, beperkt tot 440 miljoen frank. Deze bijdrage wordt nu verplichtend en zou, gespreid over vier jaar, namelijk 1995-1999, 1,2 miljard frank bedragen.

De staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking vraagt dat de gewesten zich bereid verklaren om een gedeelte van deze kosten te dragen.

De Vlaamse regering gaat ermee akkoord dat tot de vermelde verdragen moet worden toegetreden. De verhoging van de bijdrage aan de Global Environment Facility is een beslissing die echter door de Wereldbank werd genomen. De gewesten werden hier niet bij geassocieerd.

Mijnheer de voorzitter, wat de conclusies ter zake betreft, besliste de Vlaamse regering op 8 februari 1995 inzake de algemene problematiek van de financiering van de budgettaire gevolgen verbonden aan de ratificatie van internationale verdragen in de leefmilieusector, een overleg op gang te brengen met de federale regering.

Hierbij is het echter duidelijk dat voor de multilaterale, georganiseerde solidariteit met minder ontwikkelde landen noch de middelen aan de gewesten werden overgedragen. Dit punt moet in ieder geval nader worden bekeken. Dat is ook de reden waarom wij veertien dagen geleden hebben gevraagd klaarheid te scheppen en het probleem niet te laten verglijden tot een welles-nietesspel, waarmee niemand is gebaat.

Binnen de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid werd reeds afgesproken om bij de behandeling van gemengde verdragen steeds op voorhand duidelijk de budgettaire implicaties bekend te maken.

Mijnheer de voorzitter, ziedaar mijn antwoord op de verschillende vragen. Samengevat : wij doen al het mogelijke om in een redelijk tijdsbestek de achterstand in te halen. Een belangrijk punt is het gemengde karakter van de verdragen. Wanneer

Van den Brande

het om exclusieve bevoegdheden gaat, liggen de zaken effectief gemakkelijker.

Gezien de nieuwe structurele uitbouw van de administratie hebben wij nu de mogelijkheid de zaken goed op te volgen. Alle inspanningen worden geleverd om de nodige stappen te kunnen doen. Ik heb er enkele aangegeven, wat toch bewijst dat wij, in tegenstelling tot wat de heer Barbé heeft gezegd, de zaak wel ernstig nemen. Wij hebben nu slechts één domein besproken, namelijk het milieu. Als ik echter de grote reeks verdragen zie waarvan sommige nog dateren van midden de jaren zeventig, meen ik dat het niet redelijk is te vragen dat het Vlaamse Gewest alles binnen de zes maanden zou regelen, terwijl sommige verdragen vijftien tot twintig jaar bij de federale regering in de lade bleven liggen.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord, ook voor de boeiende toelichting over de vleermuizen. Ik heb in de Vlaamse Raad opnieuw iets bijgeleerd.

Inzake internationale verdragen betreffende leefmilieu, waarover het nu eigenlijk gaat, heb ik begrepen dat zeer veel in de pipe-line zit. Dit geldt trouwens ook voor andere leefmilieumateries zoals het Mestactieplan of de Groene Hoofdstructuur, waarrond gedurende drie jaar hard werd gewerkt. De regering wordt

echter niet beoordeeld op de inspanningen die zij levert maar wel op de uiteindelijke resultaten, en die zijn onvoldoende.

Ik hoop dat er inderdaad genoeg ambtenaren ter beschikking zijn om de zaken voor tweehonderd percent te volgen.

Dat is het probleem op het federale vlak. Soms was de politieke wil aanwezig, maar dan had men onvoldoende ambtenaren. Bovendien denk ik dat men dubbel moet werken. Naast die kern van specialisten inzake externe betrekkingen, moeten er in de verschillende administraties ook ambtenaren zijn die specifiek voor hun domein de ontwikkelingen inzake externe betrekkingen volgen. Ik geef u een voorbeeld. Op het bestuur dat zich bezighoudt met de waterproblematiek moet iemand aanwezig zijn die het internationaal recht volgt en moet iemand de ontwikkelingen inzake bodem- en luchtverontreiniging volgen. Die specialisten, de ene meer juridisch, de andere meer inhoudelijk aangelegd, moeten kunnen samenwerken zodat men in de toekomst de gebeurtenissen efficiënter kan opvolgen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik wens nog twee korte opmerkingen te formuleren.

Ten eerste, we moeten wel juist inschatten dat we wellicht jaarlijks 30 tot 35 gemengde verdragen zullen moeten behandelen. Dat zal in een versneld proces komen en voor de

volgende werkzaamheden zal men daarmee rekening moeten houden.

Het zal natuurlijk iets gemakkelijker liggen omwille van het feit dat we ons, na de volgende verkiezingen, volledig op de activiteiten van de Vlaamse Raad zullen kunnen richten.

De voorzitter : De behandeling van die verdragen zal een full-time job worden.

Minister-president L. Van den Brande : Ik denk dat men een minister van Verdragen zal moeten aanstellen.

Dat zal dus echt een groot werk zijn.

Ten tweede, in het perspectief van de herstructurering en de betere bezetting van de administratie Externe Betrekkingen, werd - eindelijk - een jurist in het kader opgenomen die specifiek de hele milieuproblematiek juridisch opvolgt. Ik meen dat dit een bijdrage kan betekenen voor de opvolging van bepaalde zaken en voor het volgen van een juiste timing.

Wij vonden het zeer belangrijk, niet alleen voor de sector en de administratie Leefmilieu die ermee samenhangt, dat ook op de dienst Externe Betrekkingen iemand de zaken goed kan opvolgen met de nodige milieudeskundigheid.

— *Het incident wordt gesloten om 10.45 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid